

отъ мамута сж попадали въ човѣшката ржка много отдавна. За тѣхъ хората сж създали разни легенди. Така напр. едни сж ги смѣтали за кости на хора-великани, които отдавна сж живѣли на земята и въ послѣдствие изчезнали; други вѣрвали, че тѣ сж живѣли въ земята, подобно на къртицитѣ, и когато случайно попадали на повърхността на земята, умирали; трети сж ги приемали за кости на свети Христофоръ, а въ срѣднитѣ вѣкове медицитѣ имъ приписвали лѣчебни свойства и ги употрѣбявали противъ нѣкои болести.

Мамутътъ е живѣлъ въ цѣла източна и западна Европа съ изключение на нѣкои северни земи (Скандинавия, Финландия и др.), които земи въ епохата, когато мамутътъ е живѣлъ, били покрити съ дебели ледове. Изобилни окаменѣли останки отъ него се срѣщатъ въ Сибиръ, северния Китай и сев. Америка, което показва, че мамутътъ е билъ широко разпространенъ. Особенъ интересъ иматъ находкитѣ отъ северна Азия (Сибиръ), които даватъ възможность да се запознаемъ подробно съ мамута. Най-севернитѣ области на Сибиръ днесъ сж покрити съ ледове, които сж останали отъ преди десетки стотици хилядолѣтия отъ ледникова епоха. Презъ тази епоха въ леда попадали много животни, чиито трупове поради низката температура и недостѣпъ на въздуха, сж запазени и до днесъ, макаръ тия животни да сж живѣли въ епоха, отъ която сме отдалечени съ много хилядолѣтия. Много пѣти на известни мѣста ледоветѣ се разтапятъ, и тия трупове оставатъ на открито. Тѣхното месо е тѣй добре запазено, че веднага диветѣ кучета, вълци, лисици и други плѣтоядни животни се нахвърлятъ лакомо върху тѣхъ, за да задоволятъ глада си.

Туземнитѣ жители на Сибиръ не веднажъ сж имали случаи да откриватъ такива трупове и вѣрватъ, че тия животни и днесъ живѣятъ въ земята и, както казахме преди малко, щомъ излѣзатъ на повърхността,